

Изглежда,

бъше

много рано

да те изложа въ Дановъ,

защото не посмѣхъ —

отъ страхъ:

ще стана, мислѣхъ си, за смѣхъ.

Сега е вече много късно.

И стой сега навѣсенъ,

безъ никаква следа

въ литературата!

Надъ славата ти —

завинаги

катурната —

навѣки ще виси

императива строгъ:

проклетъ

ще си —

навънъ

отъ Златорогъ,

ПЕН-клубъ

и прочее. —

Не си поетъ,

макаръ

че си

съ претенции.

Не си естетъ,

щомъ пишешъ

съсъ

тенденция.